PARRÒQUIA SANT PERE D'OCTAVIÀ
Monestir de Sant Cugat

Amoris Laetitia
Temporada 6

Sessió 2: La fidelitat és per sempre. La fidelitat de Déu

[1] Lloeu el Senyor, tots
els pobles;
glorifiqueu-lo, totes
les nacions.
[2] El seu amor per nosaltres
és immens, la fidelitat del
Senyor dura per sempre.
Al·leluia!

Salm 117

Déu es manté fidel fins i tot quan nosaltres fallem. La vida de David ens convida a confiar en Déu, reconèixer els errors i tornar a Ell amb humilitat. La fidelitat es construeix cuidant els petits compromisos quotidians i descobrint en Déu la roca que sosté la nostra vida.

La proposta consisteix a descobrir com Déu es fa present en la nostra vida i respondre-hi amb confiança i coherència per aprendre a reconèixer la presència fidel de Déu perquè orienti la nostra manera de viure.

Mn Àlex recorda el seu aprenentatge de l'hebreu al seminari i destaca que les paraules bíbliques poden expressar una disposició que compromet tota la persona. Recomana un diccionari bíblic per aprofundir-hi i presenta el terme *emet* (אֱמֶת), que associa amb fidelitat, fermesa, consistència i confiança. La imatge d'un edifici ben fonamentat ajuda a comprendre aquesta profunditat: la seva solidesa depèn d'allò que el sosté des de dins. La fidelitat dona continuïtat a la vida perquè té arrels i perdura.

El salm 117 concentra el missatge i afirma que la fidelitat del Senyor dura per sempre. El salm convida a meditar les paraules i recorda, amb sant Pau, que Déu continua sent fidel encara que nosaltres siguem infidels. També relaciona *emet* (אֱמֶת) amb amén: pronunciar aquesta paraula expressa adhesió a allò que s'ha pregat i confiança en Déu.

La vida de David permet seguir aquesta reflexió a través d'encerts, errors i retorns a Déu. David era pastor i poeta, fill petit de Jessè i originari de Betlem, va viure aproximadament mil anys abans de Crist i va regnar durant quaranta anys. El seu nom significa «estimat». Quan Samuel arriba a casa de Jessè per ungir el futur rei, cap dels fills presents és l'escollit. Cal fer venir David, que pastura les ovelles. És una invitació a la senzillesa i a reconèixer l'acció de Déu més enllà de les aparences.

L'episodi de David i Goliat mostra la confiança davant d'una dificultat aparentment insuperable. Durant quaranta dies, Goliat desafia Israel. La seva força provoca por i ningú no s'atreveix a afrontar-lo. David s'ofereix per lluitar i venç. Destaca que confia en Déu més que en les seves pròpies forces i que aquesta confiança li permet avançar malgrat la seva petitesa davant de l'adversari.

El relat es relaciona amb les pors que apareixen davant dels compromisos personals. Casar-se, comprometre's o mantenir una decisió durant anys pot fer-nos dubtar de la capacitat de ser fidels. La història de David convida a reconèixer la força que dona la confiança en Déu quan les nostres capacitats semblen insuficients. Aquesta confiança pot sostenir-nos davant dels reptes de la vida.

L'episodi de Betsabé i Uries mostra la caiguda de David. Mentre el seu exèrcit combat, ell es queda a Jerusalem. Veu Betsabé, esposa d'Uries, la fa venir i ella queda embarassada. Per encobrir els fets, fa tornar Uries perquè vagi a casa seva. Però aquest es nega a gaudir de comoditats mentre els companys continuen a la guerra. David acaba ordenant a Joab que el situï en un lloc perillós de la batalla perquè mori.

L'inici d'aquesta cadena d'infidelitats comença per la comoditat i l'abandonament del deure. Es resumeix el procés amb les accions de quedar-se, mirar, preguntar, prendre, amagar i matar. Una primera infidelitat dona pas a decisions cada vegada més greus. L'episodi convida a revisar els petits hàbits i a reservar temps per escoltar Déu, abans que l'allunyament es faci més profund.

Déu envia el profeta Natan per confrontar David amb una paràbola: un home ric, amb molts ramats, pren l'única ovella d'un home pobre. David condemna la injustícia, fins que Natan li revela que l'home del relat és ell. David reconeix que ha pecat contra el Senyor. Cal destacar el coratge de Natan per dir la veritat al rei i la humilitat de David per acceptar-la. Reconèixer el mal i penedir-se obre la possibilitat de reprendre el camí.

La fidelitat es construeix en els petits gestos quotidians i ens convida a cuidar els compromisos que poden semblar poc importants, però que donen consistència a la vida. La coherència i la perseverança creixen en allò que fem i sostenim cada dia.

El cens militar expressa una altra temptació: fonamentar tota la seguretat en els recursos propis i en allò que podem calcular. David reconeix l'error i, davant les tres

opcions de càstig que li presenta Gad, escull els tres dies de pesta perquè prefereix posar-se en mans de Déu i confiar en la seva misericòrdia. L'episodi convida a revisar on dipositem la confiança i quin espai deixem a la providència.

David deixa un llegat important: la unificació de les dotze tribus, Jerusalem com a capital, molts salms que se li atribueixen i el fet que Jesús sigui anomenat «fill de David». La seva grandesa es relaciona amb la disposició a tornar a Déu. Cau, reconeix l'error i s'aixeca, mentre Déu sempre es manté fidel. Descobrir aquesta presència en la pròpia vida pot transformar la manera de viure, actuar i parlar.

Preguntes **per compartir amb el grup:**

1. **La meva elecció des de la petitesa (El "petit David")**:
   - *Context:* David va ser escollit per Déu quan era el germà petit, l'insignificant que pasturava ovelles i en qui ningú pensava per ser rei.
   - *Preguntes:* Què ens suggereix l'elecció de David sobre la manera de reconèixer el valor de les persones? Com ho podem posar en pràctica en la nostra vida?
2. **Enfrontar el meu "Goliat" (L'audàcia i la fe):**
   - *Context:* David s'enfronta a Goliat confiant en la fidelitat de Déu i no en criteris humans.
   - *Preguntes:* Què ens pot aportar la confiança en la fidelitat de Déu en la manera com afrontem aquestes dificultats? Com podem distingir una confiança que dona coratge d'una actitud que simplement espera que els problemes es resolguin sols?
3. **Les meves "Jerusalem" i el retorn (La caiguda i el profeta Natan):**
   - *Context:* El desviament de David no va començar amb un gran crim, sinó quan es va quedar còmode a Jerusalem en lloc d'anar al front. Quan el profeta Natan el confronta, David sap ajupir el cap, reconèixer *«He pecat»*.
   - *Preguntes:* Què fa possible que una observació o una crítica ens ajudi a créixer? Quines actituds afavoreixen que, en una família, un grup o una comunitat es pugui dir la veritat i reconèixer els errors amb confiança?
4. **El judici dels homes o la misericòrdia de Déu (La tria dels tres dies de pesta)**
   - *Context:* Quan David reconeix el seu pecat en fer el cens i se li donen tres opcions de càstig, tria els tres dies de pesta expressant clarament la seva motivació: *"Posa'm en mans del Senyor, que la seva misericòrdia és enorme, i no en mans dels homes"*.
   - *Pregunta:* Què canvia en la manera d'entendre els errors quan confiem en la misericòrdia de Déu?